

Bruxelles, den 24. maj 2024
(OR. en)

10255/24

LIMITE

JAI 866
COPEN 278
DROIPEN 156
FREMP 261
SOC 393
CODEC 1338

Interinstitutionel sag:
2023/0250(COD)

I/A-PUNKTSNOTE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	De Faste Repræsentanternes Komité (2. afdeling)/Rådet
Vedr.:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2012/29/EU om minimumsstandards for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA - Generel indstilling

I. BAGGRUNDSNOTAT

- Den 12. juli 2023 forelagde Kommissionen Rådet og Europa-Parlamentet et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2012/29/EU om minimumsstandards for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/JHA¹, som har til formål at løse specifikke problemer, der kræver målrettede forbedringer af den eksisterende ramme, med henblik på at forbedre udøvelsen af ofres rettigheder.

¹ 11840/23.

2. Udkastet til direktiv er baseret på artikel 82, stk. 2, litra c), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) (almindelig lovgivningsprocedure).
3. Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 13. december 2023².
4. COPEN-Gruppen drøftede forslaget på møderne den 22. september 2023, 16. oktober 2023, 10. januar 2024, 23. februar 2024, 15. marts 2024, 15. og 16. april 2024 og 17. maj 2024 og er nået til enighed om teksten i bilaget til denne note.
5. I Europa-Parlamentet har Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (LIBE) og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (FEMM) hovedansvaret. María Soraya Rodríguez Ramos og Javier Zarzalejos blev udpeget til ordførere. Betænkningen blev forelagt den 25. marts 2024; Europa-Parlamentet vedtog sit forhandlingsmandat på plenarmødet den 11. april 2024, og forslaget blev henvist til Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (LIBE) og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (FEMM) med henblik på at indlede interinstitutionelle forhandlinger.

II. KONKLUSION

6. De Faste Repræsentanternes Komité opfordres derfor til:
 - a) at bekræfte enigheden om teksten til den generelle indstilling, jf. bilaget³ til denne note, og
 - b) at henstille til Rådet, at det når frem til en generel indstilling, jf. bilaget til denne note, som A-punkt på en kommende samling, således at formandskabet kan føre disse forhandlinger.

² EUT C, C/2024/1592 5.3.2024, s. 1.

³ Ændringer i forhold til det oprindelige forslag er angivet med **fed** skrift eller [...].

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2012/29/EU om minimumsstandards for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 82, stk. 2, litra c),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁴,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁵,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

⁴ EUT C, C/2024/1592 5.3.2024, s. 1.

⁵ EUT C af , s. .

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at sikre, at ofre for forbrydelser modtager passende information, støtte og beskyttelse og er i stand til at deltage i straffesager, har Unionen vedtaget Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU⁶.
- (2) Kommissionen har vurderet, hvordan ofre har gjort brug af deres rettigheder i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU, og offentliggjort resultaterne heraf i evalueringsrapporten⁷. Evalueringen viser, at selv om direktiv 2012/29/EU i det store og hele har givet de forventede fordele og påvirket ofres rettigheder positivt, er der fortsat specifikke problemer i forbindelse med ofres rettigheder i henhold til dette direktiv. De konstaterede mangler omfatter utilstrækkelig sikkerhed for, at ofre kan påberåbe sig retten til adgang til information, til støtte og beskyttelse i overensstemmelse med det enkelte offers individuelle behov, til at deltage i straffesager og til at modtage en afgørelse om erstatning fra gerningsmanden under straffesagen. Denne revision af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU **sigter mod** at reagere[...]på [...] mangler, der er påvist i evalueringen og i talrige høringer.

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandards for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 57).

⁷ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, Evaluering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 (SWD/2022/0179 final).

- (3) For at give ofrene enkle og moderne midler til at udøve deres rettigheder bør medlemsstaterne give ofrene mulighed for at kommunikere elektronisk med de nationale kompetente myndigheder. Ofre bør have mulighed for at anvende elektroniske værktøjer, **hvor de er tilgængelige**, til at modtage oplysninger om deres rettigheder og om deres sag, anmelde forbrydelser og på anden måde kommunikere med de kompetente myndigheder og med støttetjenester via **informations- og [...]**kommunikationsteknologier. Ofre bør kunne vælge **mellem** de kommunikationsmetoder, der er **gjort tilgængelige**, og medlemsstaterne **kan [...]** indføre sådanne **informations- og [...]**kommunikationsteknologier som et alternativ til standardkommunikationsmetoderne uden dog at erstatte disse [...]. **Metoden med personlig kommunikation, herunder med de kompetente myndigheder og med støttetjenester, bør fortsat være tilgængelig for ofre, hvis de ønsker det.**

- (4) For at sikre dækkende kommunikationskanaler, der tager hensyn til kompleksiteten af ofrenes behov i forbindelse med deres ret til adgang til information, bør alle ofre, uanset hvor i EU og under hvilke omstændigheder forbrydelsen fandt sted, have adgang til hjælpelinjer for ofre via det fælles EU-telefonnummer 116 006 [...]. **Medlemsstaterne kan tilbyde sådanne tjenester gennem andre sikre og tilgængelige informations- og kommunikationsteknologier, herunder onlineapplikationer og websteder.** Gennem sådanne hjælpelinjer bør ofre kunne modtage oplysninger om deres rettigheder, følelsesmæssig støtte og kunne blive henvist til politiet eller andre tjenester, herunder andre special[...]hulpelinjer om nødvendigt. **Hjælpelinjerne kan drives af uddannede frivillige, der kan yde følelsesmæssig støtte, der kan forstås som en empatisk tilgang til ofre for at få dem til at følge sig accepterede, sikre og give dem mulighed for at udtrykke sig frit.** Sådanne hjælpelinjer bør også henvise ofre til andre special[...]hulpelinjer, der er omhandlet i Kommissionens beslutning 2007/116/EF⁸, såsom det harmoniserede nummer for hjælpelinjen for børn "116 111", forsvundne børn "116 000" og kønsbaseret vold "116 116". **Hjælpelinjerne bør være tilgængelige på det eller de officielle sprog som fastsat i medlemsstatens nationale ret. Medlemsstaterne opfordres imidlertid til også at yde denne tjeneste på mindst et yderligere sprog, der er mest udbredt i medlemsstaten, hvilket bør bestemmes af den enkelte medlemsstat på grundlag af objektive kriterier. For at lette ydelsen af denne tjeneste på et yderligere sprog bør medlemsstaterne overveje at anvende moderne teknologier såsom oversættelses- og tolkeapplikationer samt telefontolkning. Hjælpelinjerne bør drives i henhold til generelle regler for støttetjenester for ofre og bør være fortrolige, gratis og i offerets interesse.**

⁸ Kommissionens beslutning 2007/116/EF af 15. februar 2007 om at reservere medlemsstaternes nummerserie, der begynder med 116, til harmoniserede numre på harmoniserede tjenester af samfundsmæssig betydning (EUT L 49 af 17.2.2007, s. 30).

- (5) Den generelle hjælpelinje for ofre bør ikke berøre driften af særlige specialhøjelpelinjer såsom højelpelinjer for børn og støttetjenester for ofre for vold mod kvinder og vold i hjemmet som krævet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) .../...⁹ [om bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet]. De generelle højelpelinjer for ofre bør fungere som supplement til specialhøjelpelinjer.

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) .../... om bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (EUT...).

- (6) Anmeldelse af kriminalitet i Unionen bør forbedres for at bekæmpe straffrihed, undgå gentagen [...] viktimisering og sikre tryggere samfund. Det er nødvendigt at bekæmpe offentlighedens ligegyldighed over for forbrydelser ved at [...] hjælpe ofrene og ved at skabe tryggere miljøer for ofre til at anmelde forbrydelser. [...] **Det er vigtigt, at medlemsstaterne sikrer, at ofre, der er tredjelandstatsborgere, uanset deres opholdsstatus, ikke afskrækkes fra at anmelde forbrydelser og behandles på en ikkediskriminerende måde for så vidt angår deres opholdsstatus i overensstemmelse med målene i dette direktiv. For at beskytte alle ofre mod gentagen og sekundær viktimisering er det vigtigt at anvende en tilgang med fokus på offeret. Det bør navnlig sikres, at håndhævelsen af tilbagesendelsesproceduren i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF¹⁰ ikke forhindrer ofre i at udøve deres ret til at blive hørt i henhold til dette direktiv. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med direktiv 2008/115/EF beslutte at tildele en selvstændig opholdstilladelse eller anden tilladelse, der giver ret til ophold af menneskelige, humanitære eller andre grunde, til en tredjelandstatsborger, der opholder sig ulovligt på deres område, og opfylde forpligtelsen i henhold til nævnte direktiv til at tage hensyn til sårbare personers særlige behov inden for fristen for frivillig udrejse, hvis der er givet en sådan frist i henhold til nævnte direktiv.**

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (*EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98*).

Alle sårbare ofre, såsom børneofre eller frihedsberøvede ofre, der er genstand for intimidering, eller som på anden måde er afhængige af gerningsmanden, eller hvis mobilitet er begrænset, bør kunne anmelde forbrydelser under forhold, der tager hensyn til deres særlige situation, og i overensstemmelse med **enhver relevant** protokol[...] **eller retningslinje**, der specifikt er indført til dette formål. **Det er vigtigt, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at tilskynde enhver, der er vidende om eller i god tro har mistanke om, at der er begået forbrydelser, eller at der må forventes yderligere voldshandlinger, til at anmelde dette til de kompetente myndigheder.**

- (6a) De kompetente myndigheder bør henvise ofre med et særligt behov for yderligere psykologhjælp, som er blevet påvist ved en individuel vurdering, til de tjenester, der yder en sådan yderligere psykologhjælp, under hensyntagen til tilgængeligheden af ressourcer og af disse tjenester.**

- (7) Målrettede og integrerede støttetjenester bør være tilgængelige for en bred vifte af ofre med særlige behov. Sådanne ofre kan omfatte ikke blot ofre for seksuel vold, ofre for kønsbaseret vold og ofre for vold i hjemmet, men også ofre for menneskehandel, ofre for organiseret kriminalitet, ofre med handicap, ofre for udnyttelse, ofre for hadforbrydelser, ofre for terrorisme og ofre for alvorlige internationale **forbrydelser, der henhører under Den Internationale Straffedomstols jurisdiktion** [...]. Som reaktion på de mangler, der blev konstateret i evalueringen, [...] **kan** medlemsstaterne udarbejde specifikke protokoller eller retningslinjer, der tilrettelægger specialstøttetjenesters aktiviteter for på [...] **passende vis** at kunne tilgodese de mange behov hos ofre med særlige behov. Der bør ved oprettelsen af sådanne protokoller **eller retningslinjer** sikres koordinering og samarbejde mellem **relevante aktører såsom centrale myndigheder i overensstemmelse med den interne struktur eller kompetencefordeling i medlemsstaterne**, retshåndhævende myndigheder, retsforfølgende myndigheder, **retslige myndigheder** [...], myndigheder med ansvar for frihedsberøvelse, **i samråd med** genoprettende tjenester og støttetjenester for ofre.

- (8) For at undgå alvorlige konsekvenser af viktimisering i en tidlig alder, som kan have en negativ indvirkning på **hele** [...] offerets liv, er det afgørende at sikre, at alle børneofre modtager støtte og beskyttelse af højeste standard. **Alle kompetente myndigheder bør anlægge en børnevenlig tilgang. Desuden er det vigtigt, at** [...] de mest sårbare børneofre **i overensstemmelse med deres individuelle behov og navnlig** [...] børn, der er ofre for seksuelt misbrug, [...] tilbydes målrettede og integrerede støtte- og beskyttelsestjenester, der omfatter en koordineret og samarbejdsbaseret **tilgang fra** de retslige **myndigheders** og de sociale tjenesters side [...]. **Medlemsstaterne opfordres til så vidt muligt at yde disse tjenester under samme tag.** [...] For at sikre, at barneofferet er effektivt beskyttet i tilfælde, hvor en forbrydelse involverer forældremyndighedsindehaveren [...] **på en måde, der indebærer** en interessekonflikt mellem **barneofferet** og forældremyndighedsindehaveren, er der tilføjet en bestemmelse til at sikre, [...] **at enhver handling, der kræver samtykke, i straffesagens gang**, bl.a. anmeldelser af forbrydelser, lægelige eller kriminaltekniske afhøringer og henvisninger til støttetjenester eller psykologhjælp [...] **som fastsat i national ret**, ikke bør være betinget af samtykke fra forældremyndighedsindehaveren, idet der altid tages hensyn til barnets tarv.

(8a) Deltagelse i en retssag kan være en følelsesmæssigt vanskelig og udfordrende oplevelse for ofre. Derfor bør alle ofre, der har brug for oplysninger og følelsesmæssig støtte i de retslokaler, hvor straffesagen føres, idet der lægges særlig vægt på grov kriminalitet, oplysninger om de organisatoriske aspekter af selve retssagen i straffesager samt følelsesmæssig støtte. Følelsesmæssig støtte kan forstås som en empatisk tilgang til ofre, så de kan føle sig accepterede og sikre og kunne udtrykke sig frit. Følelsesmæssig støtte kan f.eks. tilbydes af domstolens personale, af uddannede frivillige eller af kompetente myndigheder som defineret af medlemsstaterne. En sådan bistand kræver ikke tilvejebringelse af yderligere faciliteter eller permanent tilstedeværelse af støttetjenester for ofre i disse retslokaler.

- (9) [...] **Alle** ofre i Unionen [...] bør **i overensstemmelse med** deres status i straffesagen have ret til at **modtage oplysninger** [...] om afgørelser, der er truffet under en retssag [...] **vedrørende** særlige beskyttelsesforanstaltninger for ofre med særlige beskyttelsesbehov. **National ret kan give ofre mulighed for at anmode om prøvelse af sådanne afgørelser, der er truffet under retssagen.** De procedureregler, i henhold til hvilke ofre kan anmode om prøvelse af sådanne afgørelser, der er truffet under en retssag, bør fastsættes i national ret. [...]

(9a) Beskyttelse af offerets personoplysninger kan være et vigtigt middel til at forebygge sekundær og gentagen viktimisering, intimidering og gengældelse. Offeret kan give udtryk for en mulig bekymring med hensyn til en risiko for, at vedkommende selv eller en tredjemand udsættes for trusler eller vold, når visse personlige kontaktoplysninger videregives til gerningsmanden, på grundlag af hvilken den kompetente myndighed vil foretage en endelig vurdering. Hvis de kompetente myndigheder som fastsat i national ret ex officio eller efter anmodning fra offeret vurderer, at der kan være en risiko for, at offeret eller en tredjemand kan blive udsat for trusler eller vold, bør visse personlige kontaktoplysninger ikke videregives til gerningsmanden, hvis undladelse af at videregive oplysningerne vil skade retten til et forsvar.

- (10) Alle ofre bør vurderes rettidigt, hensigtsmæssigt, effektivt og forholdsmæssigt i **overensstemmelse med nationale procedurer**. Det er vigtigt at sikre, at ofrene modtager den støtte og beskyttelse, der svarer til deres individuelle behov. Den individuelle vurdering af ofrenes behov for støtte og beskyttelse bør **vare, så længe det er nødvendigt, afhængigt af ofrenes individuelle behov**. Det betyder, at det bør foretages i faser, hvor nogle ofre kun er i kontakt med politiet, mens andre ofre skal igennem yderligere faser af individuel vurdering. Ofrenes behov for støtte og beskyttelse kan ændre sig i løbet af straffesagen. [...] Alle ofre bør vurderes **så tidligt som muligt, f.eks. ved [...]** den første kontakt med de kompetente myndigheder, **f.eks. retshåndhævende myndigheder og retsforfølgende myndigheder**, for at sikre, at de mest sårbare ofre identificeres på et meget tidligt tidspunkt i sagen. Fra og med de næste faser bør ofre, der har behov for en yderligere vurdering, vurderes **af de kompetente myndigheder eller en anden institution, organisation eller et andet organ, f.eks. støttetjenester for ofre og, hvis det er muligt, psykologer**. [...] **Kontakten med hjælpelinjer bør ikke betragtes som den første kontakt med de kompetente myndigheder**. Der bør i den individuelle vurdering også **på grundlag af tilgængelige oplysninger** tages hensyn til gerningsmandens situation, som kan have en tidligere voldshistorik, være i besiddelse af våben eller have et narkotikamisbrug og som sådan udgøre en højere risiko for ofrene. Den individuelle vurdering af ofres behov bør også omfatte en vurdering af ofrenes behov for støtte og ikke kun af behovet for beskyttelse. Det er vigtigt at identificere ofre, der har behov for særlig støtte, så der ydes målrettet støtte såsom [...] psykologhjælp til dem, der har brug for den. **Medlemsstaterne kan fastlægge den praktiske tilrettelæggelse af den individuelle vurdering via enhver relevant protokol eller retningslinje som fastsat i dette direktiv**. Medlemsstaterne bør sikre, at alle personoplysninger behandles i overensstemmelse med EU-retten om databeskyttelse, hvilket om nødvendigt kan kræve lovgivningsmæssige foranstaltninger.

(11) Som følge af den udvidede vurdering af ofres behov for beskyttelse bør ofre med behov for fysisk beskyttelse kunne modtage den i en form, der er tilpasset deres særlige situation. Sådanne foranstaltninger [...] **kan i overensstemmelse med national ret** omfatte tilstedeværelsen af retshåndhævende myndigheder **eller andre organer, der yder fysisk beskyttelse**, eller **at holde** [...] gerningsmanden **væk fra offeret** ved hjælp af nationale beskyttelsesordrer. Sådanne foranstaltninger kan være af strafferetlig, administrativ eller civilretlig karakter.

(12) [...] ¹¹[...]

¹¹ [...]

- (13) Ofre kan ikke fuldt ud udnytte deres ret til information, støtte og beskyttelse i overensstemmelse med deres individuelle behov, hvis de bliver mødt med nationale retssystemer, der ikke sikrer samarbejde og koordinering blandt dem, der kommer i kontakt med ofrene. Uden tæt samarbejde og koordinering mellem **relevante aktører såsom centrale myndigheder i overensstemmelse med den interne struktur eller kompetencefordeling i medlemsstaterne, [...] retshåndhævende myndigheder, anklagemyndigheder, [...] judicielle myndigheder, myndigheder med ansvar for frihedsberøvelse, i samråd med** genoprettende tjenester [...] og støttetjenester for ofre er det vanskeligt for ofrene effektivt at [...] **udøve** deres rettigheder i henhold til **dette** direktiv [...]. Andre myndigheder såsom sundhedspleje, uddannelse og sociale tjenester opfordres til at deltage i dette samarbejde og denne koordinering. Dette gælder især i forbindelse med børneofre.

- (14) [...] **Protokoller eller retningslinjer** er afgørende for at sikre, at **eksempelvis** ofre får information om deres rettigheder og om deres sag, og at ofrene vurderes på passende vis, så de kan få den støtte og beskyttelse, der svarer til de enkelte ofres individuelle behov, som ændrer sig over tid. Der bør udarbejdes [...] protokoller eller **ikkebindende retningslinjer** på en måde, der bedst svarer til de nationale retsordener og den måde, retsvæsenet er indrettet på i medlemsstaterne. [...] **Disse protokoller eller retningslinjer kan omfatte [...]** foranstaltningerne vedrørende information til ofre og dermed gøre det lettere for de mest sårbare ofre, herunder tilbageholdte, at anmelde forbrydelser, samt lette den individuelle vurdering af ofrenes behov. **Med hensyn til information til ofre kan protokollerne sikre, at denne information er enkel og letforståelig, gives rettidigt, gentages over tid og er tilgængelig i flere formater, herunder mundtlig, skriftlig og digital. Med hensyn til frihedsberøvede ofre kan protokollerne præcisere ofrenes adgang til oplysninger om deres rettigheder, metoder til anmeldelse af forbrydelser og adgang til støtte og beskyttelse i overensstemmelse med deres behov.** [...] Protokollerne eller retningslinjerne [...] **kan** indeholde generelle instrukser om, hvordan tjenester og foranstaltninger i henhold til dette direktiv skal håndteres uden at beskæftige sig med enkeltsager. **I den forbindelse er det vigtigt, at medlemsstaterne, hvor det er relevant, træffer de nødvendige lovgivningsmæssige foranstaltninger til, at der kan indsamles og udveksles oplysninger, herunder oplysninger, der indeholder ofres personoplysninger, mellem de kompetente myndigheder og støttetjenester for ofre for at sikre adgang til oplysninger og passende støtte og beskyttelse af individuelle ofre. Udarbejdelsen af protokoller eller retningslinjer bør ikke berøre de allerede eksisterende metoder til samarbejde og koordinering mellem de kompetente myndigheder og andre personer, der kommer i kontakt med ofre i medlemsstaterne.**

- (14a) Informations- og kommunikationsteknologi kan f.eks. omfatte e-mails, livechats med internetmeddelelser, videoopkald og onlineportaler med adgang til oplysninger for registrerede deltagere. Medlemsstaterne kan frit beslutte, hvilke kommunikationsmidler der er bedst egnede i forhold til de forskellige bestemmelser i dette direktiv. Oplysningerne fra den første kontakt med en kompetent myndighed kan gives elektronisk i et standardformat. Metoden med personlig kommunikation, herunder med de kompetente myndigheder og med støttetjenester, bør fortsat være tilgængelig for ofre, hvis de ønsker det. Hvis medlemsstaternes nationale systemer kræver specifikke elektroniske identifikations- og signaturmetoder, bør disse systemer give ofre med bopæl i andre medlemsstater lige adgangsmuligheder i overensstemmelse med e-IDAS-forordningen.
- (15) Medlemsstaterne bør afsætte tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer til at sikre en effektiv overholdelse af de foranstaltninger, der er fastsat i **dette** direktiv [...]. Der bør lægges særlig vægt på oprettelse af hjælpelinjer for ofre, så det sikres, at specialstøttetjenesterne fungerer gnidningsløst, og at der foretages en individuel vurdering af ofrenes behov for beskyttelse og støtte, herunder når sådanne tjenester leveres af ikkestatslige organisationer.

- (16) Unionen og medlemsstaterne er parter i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap¹² og er bundet af forpligtelserne heri inden for rammerne af deres respektive beføjelser. I henhold til konventionens artikel 13 er deltagerstaterne forpligtet til at sikre effektiv adgang til domstolsprøvelse for personer med handicap på lige fod med andre, hvorfor det er nødvendigt at sikre tilgængelighed og foretage tilpasninger i rimeligt omfang, således at ofre med handicap kan udøve deres rettigheder som ofre på lige fod med andre. **Som defineret i artikel 2 i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap forstås ved "rimelig tilpasning" nødvendige og passende ændringer og justeringer, som ikke indebærer en uforholdsmæssig stor eller unødvendig byrde, når dette er nødvendigt i et konkret tilfælde for at sikre, at personer med handicap kan nyde eller udøve alle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder på lige fod med andre.** Tilgængelighedskravene i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882¹³ kan lette gennemførelsen af denne konvention og sikre, at ofres rettigheder som fastsat i **dette** direktiv [...] er tilgængelige for personer med handicap.
- (17) Eurojust bør sikre, at der tages passende hensyn til anmodninger vedrørende ofres rettigheder i overensstemmelse med sit mandat i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1727¹⁴.

¹² EUT L 23 af 27.1.2010, s. 37.

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester (EUT L 151 af 7.6.2019, s. 70).

¹⁴ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1727 af 14. november 2018 om Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust), og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2002/187/RIA (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 138).**

- (18) Indsamling af nøjagtige og sammenhængende data og rettidig offentliggørelse af indsamlede data og statistikker er afgørende for at sikre fuldt kendskab til rettighederne for ofre for forbrydelser i Unionen. Indførelsen af et krav om, at medlemsstaterne hvert tredje år skal indsamle og indberette data, **når de er tilgængelige på centralt niveau**, til Kommissionen om anvendelsen af nationale procedurer for ofre for forbrydelser på en harmoniseret måde, forventes at udgøre et relevant skridt i retning af at sikre, at politikker og strategier vedtages på grundlag af data. Agenturet for Grundlæggende Rettigheder bør fortsat bistå Kommissionen og medlemsstaterne med indsamling, udarbejdelse og formidling af **tilgængelige** statistikker om ofre for forbrydelser og med at **indberette data, der er tilgængelige på centralt niveau, der viser, [...]** hvordan ofre har udøvet de rettigheder, der er fastsat i dette direktiv.
- (19) Princippet om EU-rettens effektivitet kræver, at medlemsstaterne indfører egnede og effektive retsmidler i tilfælde af tilsidesættelse af en rettighed, som enkeltpersoner har i henhold til EU-retten. **På grundlag af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder** bør der være adgang til effektive retsmidler, hvis rettighederne i henhold til **dette** direktiv [...] undergraves eller helt eller delvis afslås.
- (19a) **Som et horisontalt direktiv berører dette direktiv ikke mere vidtrækkende bestemmelser i andre EU-retsakter, der på en mere målrettet måde behandler de specifikke behov hos særlige kategorier af ofre såsom ofre for menneskehandel, ofre for seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn, herunder materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, ofre for vold mod kvinder og vold i hjemmet og ofre for terrorisme.**

- (20) Målene for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på grund af behovet for at fremme det retlige samarbejde i straffesager ved at sikre tillid til lige adgang til ofres rettigheder, uanset hvor i EU forbrydelsen fandt sted, men kan på grund af foranstaltningernes omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (21) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

- (22) [...] I medfør af artikel 3 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har Irland [...] ved skrivelse af **den 27. oktober 2023**[...] meddelt, [...] at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv.
[...]
[...]
- (23) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725¹⁵ og afgav udtalelse den [XX XX 2023]¹⁶ –
- (24) Direktiv 2012/29/EU bør derfor ændres –

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

¹⁶ [Publikationskontoret: Fodnote indsættes, når den foreligger]

Artikel 1

Direktiv 2012/29/EU ændres således:

- 1) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 3a

Hjælpelinje for ofre

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at oprette gratis, lettilgængelige, brugervenlige og fortrolige hjælpelinjer for ofre, som:
 - a) giver ofrene den information, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1
 - b) tilbyder følelsesmæssig støtte
 - c) henviser ofre til special[...]støttetjenester og/eller special[...] hjælpelinjer, hvis det er nødvendigt.
2. Medlemsstaterne sikrer, at der stilles hjælpelinjer som omhandlet i stk. 1 til rådighed via en rådgivningstelefon [...], **der kan nås via det EU-harmoniserede nummer "116 006", som kan fungere ud over eventuelle eksisterende nationale numre, og som også kan levere sådanne tjenester via andre sikre og tilgængelige informations- og kommunikationsteknologier, herunder onlineapplikationer og websteder.**
3. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at sikre, at de tjenester, der er omhandlet i stk. 1 og 2, er tilgængelige på [...] **det eller de officielle sprog i medlemsstaterne som fastsat i national ret. Medlemsstaterne bestræber sig på at sikre, at disse tjenester ydes på [...] mindst ét andet [...] sprog[...], der er mest udbredt i medlemsstaten.**
4. Hjælpelinjer kan oprettes af offentlige eller ikkestatslige organisationer og kan organiseres på et professionelt eller frivilligt grundlag."

- 2) Følgende indsættes som artikel 5a:

"Artikel 5a

Anmeldelse af forbrydelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at ofre kan anmelde forbrydelser til de kompetente myndigheder, **hvor det er relevant og som supplement til allerede eksisterende metoder til anmeldelse af forbrydelser**, ved hjælp af let tilgængelig og brugervenlig informations- og kommunikationsteknologi. En sådan mulighed skal omfatte bevisførelse, hvor det er muligt. **Sådanne muligheder berører ikke nationale procedureregler vedrørende formalisering af onlineanmeldelse og bevisførelse.**

[...]

- 2.[...] Medlemsstaterne sikrer, at ofre effektivt kan anmelde forbrydelser begået i detentionscentre. Detentionscentre omfatter ud over fængsler, centre for frihedsberøvelse og detentioner for mistænkte og tiltalte **og** særlige centre for ansøgere om international beskyttelse og udrejsecentre[...]. [...]

Muligheden for effektivt at anmelde forbrydelser finder også anvendelse på indkvarteringscentre for ansøgere om og personer med international beskyttelse.

- 3.[...] Hvis børn **kontakter de kompetente myndigheder for at** anmelde forbrydelser, sikrer medlemsstaterne, at indberetningsprocedurerne er sikre, **udføres på en** fortrolig **måde i overensstemmelse med national ret**, udformet og tilgængelige på en børnevenlig måde, og at der anvendes sprog i overensstemmelse med barnets alder og modenhed.

[...]

3) Artikel 8 ændres således:

a) Stk. 2 affattes således:

"2. Medlemsstaterne sikrer, at ofre kontaktes af de relevante generelle eller specialiserede [...] støttetjenester, hvis den individuelle vurdering, der er omhandlet i artikel 22, viser, at der er behov for støtte, og at offeret giver sit samtykke til at blive kontaktet af støttetjenester, eller hvis offeret anmoder om støtte."

b) Følgende stykke tilføjes:

"6. **Medlemsstaterne tilstræber at sikre, at [...] støttetjenester for ofre [...] forbliver operationelle i krisetider såsom sundhedskriser [...] eller andre nødsituationer med henblik på som minimum at tilgodese ofrenes grundlæggende behov.**"

4) Artikel 9 ændres således:

a) Stk. 1, litra c), affattes således:

"c) følelsesmæssig og så vidt mulig psykologhjælp [...]. Hvis det særlige behov for **yderligere** psykologisk støtte er blevet påvist ved en individuel vurdering jf. artikel 22, **letter medlemsstaterne henvisning af ofre til tjenester, der kan yde yderligere** psykologhjælp [...] **som fastsat i national ret, under hensyntagen til enhver relevant protokol eller retningslinje som omhandlet i artikel 26a, stk. 1.**"

b) Stk. 3, litra b), affattes således:

"b) målrettet og integreret hjælp, herunder traumestøtte og traumerådgivning, til ofre med særlige behov såsom ofre for seksuel vold, ofre for kønsbaseret vold, herunder vold mod kvinder og vold i hjemmet, som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU).../...¹⁷ [*om bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet*], ofre for menneskehandel, **som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) .../... (om ændring af direktiv 2011/36/EU om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor)**, ofre for organiseret kriminalitet, ofre med handicap, ofre for udnyttelse, ofre for hadforbrydelser, ofre for terrorisme og ofre **for forbrydelser, der henhører under Den Internationale Straffedomstols jurisdiktion [...].**"

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU).../... om bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (EUT...)."

c) Følgende stykke tilføjes:

"4. Medlemsstaterne yder i **overensstemmelse med de nationale procedurer, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1**, den beskyttelse og de specialstøttetjenester, der er nødvendige for på **passende vis** [...] at tilgodese de mange behov hos ofre med særlige behov **under hensyntagen til** [...] **enhver relevant protokol** [...] **eller retningslinje**, der er omhandlet i artikel 26a, stk. 1, litra c)."

5) I kapitel II indsættes følgende som artikel 9a:

"Artikel 9a

Målrættede og integrerede støttetjenester for børn

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der er børnevenlige målrættede og integrerede **støtte**[...]tjenester til rådighed for børn med henblik på at kunne yde den alderssvarende støtte og beskyttelse, der er nødvendig for fuldt ud at tilgodese børneofres mange forskellige behov.
2. De målrættede og integrerede støttetjenester for børneofre skal **i overensstemmelse med stk. 4** omfatte en koordineret mekanisme med flere instanser, som bl.a. tilbyder følgende tjenester:
 - a) fremlæggelse af oplysninger **som omhandlet i artikel 4**
 - b) lægeundersøgelser
 - c) følelsesmæssig og psykologisk støtte
 - d) mulighed for anmeldelse af forbrydelser
 - e) individuel vurdering af beskyttelses- og støttebehov, jf. artikel 22
 - f) videooptagelse af vidneudsagn, jf. artikel 24, stk. 1, litra **a**).

3. **Nogle eller alle d[...]**e tjenester, der er omhandlet i stk. 2, [...] **kan** ydes under samme tag."
4. **De tjenester, der er omhandlet i stk. 2, ydes i overensstemmelse med ofrenes individuelle behov. Der lægges særlig vægt på alvoren af den skade, som børneofre har lidt, navnlig skade som følge af seksualforbrydelser.**
- 6) Følgende indsættes som artikel 10a og 10b:

"Artikel 10a

Ret til at **modtage [...]** **oplysninger og følelsesmæssig støtte** i rettens lokaler

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at [...] **sikre, at ofre** i retslokalerne [...] **modtager generelle** oplysninger om **de organisatoriske aspekter af selve retssagen i straffesager og følelsesmæssig støtte [...]**. Sådanne oplysninger og sådan støtte ydes om **nødvendigt i overensstemmelse med ofrenes individuelle behov.**

Artikel 10b

Ret til [...] **oplysninger om** afgørelser truffet under en retssag

1. Medlemsstaterne sikrer, at ofre **i overensstemmelse med deres status i straffesagen som defineret i national ret** straks underrettes om **en afgørelse[...], jf. artikel 23, stk. 3**, der træffes i retssager [...]. **Medlemsstaterne kan give ofre mulighed for at anmode om prøvelse af afgørelser i henhold til artikel 23, stk. 3. [...]**

[...]

[...]

2. Hvis ofre anmoder om prøvelse af en afgørelse i henhold til artikel 23, stk. 3, [...] fastsættes procedurereglerne [...] for en sådan prøvelse i national ret.

[...] Afgørelser i henhold til artikel 23, stk. 3, og enhver overvejelse om prøvelse af en sådan afgørelse må ikke i urimelig grad forlænge straffesagen [...]."

[...]

7[...]) Artikel 17 ændres således:

a) Stk. 1, litra b), affattes således:

"b) i videst muligt omfang **i overensstemmelse med EU-retten og national ret** at gøre brug bestemmelserne om videomøder [...] for at lette deltagelsen i straffesager for ofre med bopæl i udlandet **i overensstemmelse med deres status i henhold til de gældende procedureregler** ."

b) Følgende stykke tilføjes:

"4. Medlemsstaterne sikrer **i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1727**¹⁸, at de kompetente myndigheder kan anmode Eurojust om bistand og videregive oplysninger til Eurojust med henblik på at lette samarbejdet med de kompetente myndigheder i andre medlemsstater i grænseoverskridende sager."

8[...]) I artikel 21 tilføjes følgende stykke:

"3. Hvis de kompetente myndigheder ex officio eller på grundlag af en anmodning fra offeret vurderer, at der kan være en risiko for, at offeret eller en tredjemand kan blive udsat for trusler eller vold, **træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre at personlige oplysninger om [...] offerets bopæl [...] eller andre tilsvarende kontaktoplysninger [...] ikke videregives til gerningsmanden, [...] medmindre undladelse af at videregive oplysningerne ellers ville skade retten til et forsvar**".

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1727 af 14. november 2018 om Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust), og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2002/187/RIA (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 138).

9[...]) Artikel 22 ændres således:

a) Overskriften affattes således:

"Individuel vurdering af ofre for at identificere særlige behov for støtte og beskyttelse"

b) Stk. 1 affattes således:

"1. Medlemsstaterne sikrer, at ofre i tide bliver individuelt vurderet **efter de nationale procedurer** med henblik på at identificere særlige behov for støtte og beskyttelse og for at afgøre, om og i hvilken udstrækning de vil kunne nyde godt af særlige foranstaltninger som omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra c), **vedrørende yderligere psykologhjælp, artikel 9a** og artikel 23 og 24 under hensyntagen til deres særlige modtagelighed over for sekundær og gentagen viktimisering, intimidering og gengældelse."

c) Følgende indsættes som stk. 1a:

"1a. Den individuelle vurdering indledes [...] **så tidligt som muligt f.eks.** ved offerets første kontakt med de kompetente myndigheder og skal vare så længe, som det er nødvendigt afhængigt af det enkelte offers specifikke behov. Hvis resultatet af den indledende fase af den individuelle vurdering foretaget af de myndigheder, med hvem offeret har haft den først kontakt, viser, at der er behov for at fortsætte vurderingen, foretages en sådan vurdering, **hvis det er relevant, i koordinering med** [...]med institutionerne og organerne afhængigt af procedures stadie og ofrenes individuelle behov i overensstemmelse med **enhver relevant [...]**protokol[...] **eller retningslinje**, der er omhandlet i artikel 26a."

d) Stk. 2 og 3 affattes således:

"2. Den individuelle vurdering tager særligt hensyn til:

- a) offerets personlige karakteristika, herunder relevante oplevelser med forskelsbehandling, også når disse er baseret på en kombination af flere grunde såsom [...], køn, alder, handicap, religion eller tro, sprog, race, social eller etnisk oprindelse eller seksuel orientering
- b) forbrydelsens art eller type
- c) omstændighederne ved forbrydelsen
- d) forholdet til og [...] **risici, som vedrører** [...] gerningsmanden.

3. I forbindelse med den individuelle vurdering tages der særligt hensyn til:

- a) ofre, der har lidt betydelig skade på grund af forbrydelsens alvor
- b) ofre, der har været udsat for en forbrydelse, der blev begået på grund af fordomme eller med et diskriminerende motiv, der især kan have forbindelse med ofrenes personlige karakteristika
- c) ofre, hvis forhold til og afhængighed af gerningsmanden gør dem særligt sårbare.

I denne forbindelse skal der tages behørigt hensyn til ofre for terrorisme, organiseret kriminalitet, menneskehandel, kønsbaseret vold, herunder vold mod kvinder og vold i hjemmet, seksuel vold, udnyttelse eller hadforbrydelser, ofre for **forbrydelser, der henhører under Den Internationale Straffedomstols jurisdiktion** [...] og ofre med handicap. Der tages særligt hensyn til ofre, der falder ind under mere end én af disse kategorier."

- e) Følgende indsættes som stk. 3a:
- "3a. I forbindelse med den individuelle vurdering lægges der særlig vægt på risici, som vedrører gerningsmanden, [...] **jf. stk. 2, litra d). Den risiko kan omfatte**[...] risikoen for voldelig adfærd og legemsbeskadigelse, brug af våben, deltagelse i organiseret kriminalitet, narkotika- eller alkoholmisbrug, misbrug af børn, mentale sundhedsproblemer, stalking og udtalelser, der indeholder trusler eller hadefuld tale."
- f) Stk. 4 affattes således:
- "4. Med henblik på dette direktiv formodes børneofre at have særlige støtte- og beskyttelsesbehov på grund af deres sårbarhed over for sekundær og gentagen viktimering, intimidering og gengældelse. For at afgøre om og i hvilket omfang de ville drage nytte af særlige foranstaltninger som omhandlet i artikel 23 og 24, underkastes børneofre en individuel vurdering som omhandlet i nærværende artikels stk. 1. Den individuelle vurdering af børneofre tilrettelægges inden for rammerne af målrettede og integrerede støttetjenester, jf. artikel 9a."
- g) Stk. 6 affattes således:
- "6. Individuelle vurderinger foretages under nøje inddragelse af offeret og tager hensyn til den pågældendes ønsker, herunder ønsket om ikke at gøre brug af særlige foranstaltninger som omhandlet i artikel 8, 9, 9a, 23 og 24."
- h) Stk. 7 affattes således:

"7. [...] **Medlemsstaterne sikrer, at den individuelle vurdering [...] revideres i overensstemmelse med offerets individuelle behov** for at sikre, at støtte- og beskyttelsesforanstaltningerne tager højde for offerets ændrede [...] **individuelle behov[...]**. Hvis de elementer, der danner grundlag for den individuelle vurdering, ændrer sig væsentligt, sikrer medlemsstaterne, at vurderingen ajourføres under hele straffesagen."

10) Artikel 23, stk. 1, affattes således:

"1. Uden at det berører retten til et forsvar og i overensstemmelse med reglerne om domstolenes skøn sikrer medlemsstaterne, at ofre med særlige beskyttelsesbehov, for hvem der træffes særlige foranstaltninger, der er identificeret som følge af en individuel vurdering som omhandlet i artikel 22, stk. 1, kan nyde godt af de foranstaltninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, 3 og 4. En særlig foranstaltning som følge af den individuelle vurdering undlades, hvis operationelle eller praktiske begrænsninger gør det umuligt at benytte den, eller hvis der er [...] et presserende behov for at afhøre offeret, og undladelse heraf kan skade offeret eller en anden person eller kan berøre selve sagens forløb.

11) Artikel 23, stk. 2, litra d), affattes således:

"d) alle afhøringer af ofre for seksuel vold, kønsbaseret vold, herunder ofre for vold mod kvinder og vold i hjemmet, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU).../...¹⁹ [*om bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet*], foretages af en person af samme køn som offeret, hvis offeret ønsker det, forudsat at det ikke griber ind i straffesagens gang, medmindre afhøringen foretages af en anklager eller en dommer.

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU).../... om bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (EUT...)."

12) I artikel 23 tilføjes følgende stykke:

"4. [...] Foranstaltninger til sikring af ofres fysiske beskyttelse skal være tilgængelige for ofre med særlige beskyttelsesbehov, der er identificeret i overensstemmelse med artikel 22, stk. 1, under straffesagen. **Disse foranstaltninger kan omfatte:**

- a) permanent eller midlertidig tilstedeværelse af retshåndhævende myndigheder **eller andre organer, der yder fysisk beskyttelse i overensstemmelse med national ret**
- b) bortvisning, tilhold eller beskyttelse for at beskytte ofre mod voldshandlinger **i overensstemmelse med national ret [...]."**

13) I artikel 24 tilføjes følgende stykke:

"3. Hvis lovovertrædelsen involverer forældremyndighedsindehaveren [...] **på en måde, der indebærer en interessekonflikt**, eller der kan være andre interessekonflikter mellem barneofferet og forældremyndighedsindehaveren, tager medlemsstaterne hensyn til barnets tarv og sikrer, at enhver handling, der kræver samtykke, **som fastsat i national ret**, ikke er betinget af samtykke fra forældremyndighedsindehaveren."

14) I kapitel 5 indsættes følgende artikler:

Protokoller **eller retningslinjer** gennem [...] koordinering og samarbejde i
medlemsstaterne

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til, at de kompetente myndigheder og andre personer, der kommer i kontakt med ofre, udarbejder og gennemfører særlige **ikkebindende protokoller eller retningslinjer** om tilrettelæggelsen af tjenester og foranstaltninger i henhold til dette direktiv. Der sikres oprettelsen af sådanne protokoller **eller retningslinjer** koordinering og samarbejde mellem **relevante aktører såsom centrale myndigheder i overensstemmelse med den interne struktur eller kompetencefordeling i medlemsstaterne**, retshåndhævende myndigheder, retsforfølgende myndigheder [...], **retslige myndigheder** [...], myndigheder med ansvar for frihedsberøvelse, **i samråd med** genoprettende tjenester og støttetjenester for ofre **med henblik på at tilgodese ofrenes individuelle behov. Medlemsstaterne opfordres til som minimum ved hjælp af [...]** specifikke protokoller **eller retningslinjer** [...] **at sikre, at:**
 - a) ofre modtager information, der er tilpasset deres skiftende individuelle behov [...]
 - b) ofre, der befinder sig i **detentionscentre eller i indkvarteringscentre, hvor ansøgere om og personer med international beskyttelse befinder sig, jf. artikel 5, stk. 3** [...] [...] har adgang til enklere anmeldelse af forbrydelser
[...]

- c) der ved den individuelle vurdering af ofrenes behov for støtte og beskyttelse som omhandlet i artikel 22 og ydelsen af støttetjenester til ofre med særlige behov tages hensyn til ofrenes individuelle behov på forskellige stadier af straffesagen.
- d) **der ydes den beskyttelse og de specialstøttetjenester, der er nødvendige for på passende vis at tilgodese de mange behov hos ofre med særlige behov som omhandlet i artikel 9, stk. 4.**

- 2. Medlemsstaterne sikrer, at de protokoller **eller retningslinjer**, der er omhandlet i stk. 1, revideres [...], **hvis det er nødvendigt**, for at sikre, at de er effektive, **f.eks. i tilfælde af væsentlige ændringer af national ret [...]**.

[...]

Artikel 26b

Anvendelse af [...] information- og kommunikationsteknologi

- 1. Medlemsstaterne sikrer, at ofre for kriminalitet kan udøve deres rettigheder i henhold til artikel 3a, artikel 4, stk. 1, artikel 5, stk. 1, artikel 5a, stk. **1 og 4**, artikel 6, stk. 1, 2, 4, 5 og 6, [...] **samt artikel 10b, i forbindelse med underretning af ofre om afgørelser truffet i retssager [...], hvis de er tilgængelige**, ved hjælp af [...] **informations- og kommunikationsteknologi**.
- 2. Ofre for kriminalitet må ikke forhindres i at få adgang til eller på anden måde anvende **tjenester hos de nationale systemer, hvis de er tilgængelige**, der giver mulighed for at benytte **informations- og kommunikationsteknologier** [...], der er omhandlet i stk. 1, med den begrundelse, at de er bosiddende i en anden medlemsstat.

3. Hvis nationale systemer, der giver mulighed for at benytte elektroniske **informations- og kommunikationsteknologier** [...], kræver brug af elektronisk identifikation, signaturer og segl, tillader medlemsstaterne brugen af anmeldte elektroniske identifikationsordninger, kvalificerede elektroniske signaturer og kvalificerede elektroniske segl, som anvendes i enhver anden medlemsstat som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014²⁰.

Artikel 26c

Rettigheder for ofre med handicap

1. Medlemsstaterne sikrer, at ofre med handicap på lige fod med andre har adgang til at anvende **informations- og kommunikationsteknologier** [...] som omhandlet i artikel 26b i dette direktiv ved at overholde tilgængelighedskravene i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882²¹.
 2. Medlemsstaterne sikrer, at ofre med handicap på lige fod med andre har adgang til enhver procedure samt de støttetjenester og beskyttelsesforanstaltninger, der er omfattet af dette direktiv, i overensstemmelse med tilgængelighedskravene i bilag I til direktiv (EU) 2019/882.
- Medlemsstaterne sikrer, at der efter anmodning stilles rimelige tilpasninger til rådighed for ofre med handicap.

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73).

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester (EUT L 151 af 7.6.2019, s. 70).

Artikel 26d

[...]

"Artikel 27a

[...]

[...]

15[...] Artikel 28 affattes således:

"Artikel 28

Tilvejebringelse af data og statistikker

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at oprette et system til indsamling, udarbejdelse og formidling af statistikker om ofre for kriminalitet. Statistikkerne skal indeholde data, **hvis de er tilgængelige på centralt plan**, der er relevante for anvendelsen af nationale procedurer for ofre for kriminalitet, [...] **som kan omfatte** antallet og typen af anmeldte forbrydelser og antallet af ofre, ofrenes alder og køn [...]. De skal også indeholde [...] **data, der er tilgængelige på centralt plan, der viser** hvordan ofrene har udøvet de rettigheder, der er fastsat i dette direktiv. **Med henblik på de statistikker, der er omhandlet i denne bestemmelse, kan medlemsstaterne anvende data, der er indsamlet på grundlag af relevante EU-instrumenter.**

2. Medlemsstaterne **bestræber sig på** at indsamle de statistikker, der er omhandlet i denne artikel, på grundlag af en fælles opdeling, der fastsættes i samarbejde med Kommissionen (Eurostat). De indberetter disse data til Kommissionen (Eurostat) hvert tredje år. De indberettede data må ikke indeholde personoplysninger.
3. Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder støtter medlemsstaterne og Kommissionen i forbindelse med indsamlingen, udarbejdelsen og formidlingen af **tilgængelige** statistikker om ofre for kriminalitet samt indberetningen af **tilgængelige data, der viser[...]**, hvordan ofre har udøvet de rettigheder, der er fastsat i dette direktiv.
4. Kommissionen (Eurostat) støtter medlemsstaterne i forbindelse med dataindsamlingen omhandlet i stk. 1, bl.a. ved at fastlægge fælles standarder . [...]
5. Medlemsstaterne gør de indsamlede statistikker offentligt tilgængelige. Statistikkerne må ikke indeholde personoplysninger".

[...]

16[...]) Artikel 29 affattes således:

"Artikel 29

Kommissionens rapportering og revision

Kommissionen forelægger senest [*seks år efter vedtagelsen*] en rapport om anvendelsen af dette direktiv for Europa-Parlamentet og Rådet. Rapporten skal indeholde en vurdering af, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv, herunder den tekniske gennemførelse.

Rapporten ledsages om nødvendigt af et lovgivningsforslag."

Artikel 2

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme dette direktiv senest [*to år efter ikrafttrædelsen*] med undtagelse af de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 26b, som vedtages og offentliggøres senest [*fire år efter ikrafttrædelsen*]. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse foranstaltninger skal ved medlemsstaternes vedtagelse heraf indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne

Formanden

På Rådets vegne

Formanden